

Lærlingen lærte kunsten at sikre en bid til alle

Profilen

På en helt almindelig vej i en helt almindelig villa bor en helt almindelig mand, der hedder Jesper. Kone, børn og hund, campingvogn og to-liters VW diesel i indkørslen.

Lige til forsiden af Statistisk Årbog. Han er én af folket og stolt af det.

"Som person er jeg jo bare en helt almindelig familiefar, som hviler i sig selv og sin familie," siger Jesper Frost Rasmussen, der også er adm. direktør i Din Forsyning og måske Esbjergs næste borgmester.

Chancen er der i hvert fald. Han er opstillet som spidskandidat og afløser for Johnny Søtrup, men foreløbig må han finde sig i nogle lidt forbeholdne prædikater som ukendt. Den måske egnede. Ham der skal forsøge at folde vingerne ud efter bykongens abdiceren.

"Jeg bliver jo aldrig en ny Johnny Søtrup. Jeg er mig selv og vil gøre tingene på min egen måde."

Sådan har han gjort, lige siden han fik smagen for det politiske spil engang i starten af 90-erne. Her var Jesper Frost Rasmussen foregangsmand for Vester Nebel Multihus – et nyt idræts- og samlingssted for det meget aktive nærsam-

fund, hvor han er født, opvokset og bosat.

Multihuset i et nedlagt varmeværk blev en meget lang proces, men ved en ihærdig og fiffig indsats fik han til sidst overbevist både fonde og det politiske system. Undervejs fandt han også ud, at han havde tæft for at sikre alle en bid i forhandlingerne.

"Jeg kom jo på sidelinjen til at følge, hvordan man

"Jeg tager beslutninger på fakta og ikke på følelser – der er jeg måske lidt ingeniøragtig"

skulle finde penge til projektet og justere undervejs. Det spil var nødvendigt for at sikre, at kommunen stadig var med, og vi skulle finde den fornuftige vej," husker han som de politiske frø, der blev sået.

Han fandt ud af, at han kunne lide det politiske spil – og havde tæft for at finde vej gennem problemerne.

"Jeg kan godt lide det med at finde ud, hvad der betyder noget for den ene og den anden. At se, hvordan vi får enderne til at nå sammen og får lavet en aftale, som vi alle sammen kan se os selv i."

Så ved indvielsen af multihuset i 2005 vovede han sig ud på den politiske is – og fik sin første røffel af borgmesteren.

"Jeg gik hen til Søtrup og sagde, at jeg overvejede at stille op. Og der fik jeg

faktisk lidt af en skideballe. Det var en måned efter opstillingsmødet, og det syntes han godt, jeg kunne have kommet i tanke om lidt før."

Måske var timingen alligevel den rigtige. Familiefaderen i Vester Nebel stod dengang med små børn og midt i en HD-uddannelse, men i 2009 var han klar og blev valgt ind.

I mellemtiden var han

blevet ansat hos kommunens forsyning for at være med til at forme omdannelsen til selskab, hvor han fra 1. januar 2010 blev direktør for det nye Esbjerg Forsyning A/S.

Jesper Frost Rasmussen er oprindeligt uddannet elektronikmekaniker hos Danfoss, og i 2000 blev han færdig som ingeniør i elektronik og elektroteknik fra Aalborg Universitet Esbjerg. Efter fem år som udviklingsingeniør hos Lego, blev han chef for kvalitet og udvikling hos Holger Christiansen (nu Bosch), inden forsyningen kaldte i 2008.

Tryk opvækst

Bortset fra afstikkeren til Danfoss og Sønderjylland har både bolig, uddannelse og karriere kredset om Esbjerg og ikke mindst Vester Nebel. Da han kom hjem fra Danfoss, stod hans mormors hus i Nebel tilfældigvis tomt. Det kunne lige så vel være blevet til en lejlighed i Esbjerg. Men i 2003 købte familien en grund og byggede eget hus i Vester Nebel.

Her bor han med Heidi, der er hjemmegående, og Marcus og Kristian på 10 og 13 år, mens papdatteren Sarah på 24 bor i København.

Jespers forældre bor også tæt på – som alle i Nebel. Moderen er kontorassistent hos den lokale tømrer, og faderen er maskintekniker og pensioneret efter 25 år hos – pudsigt nok – vandforsyningen i Esbjerg.

"Vi havde lige et år, hvor jeg egentlig var hans chef, dog ikke direkte. Det var da lidt specielt, fordi vi også i den periode skulle lave nogle organisatori-

Familien og det nære fællesskab i Vester Nebel er omdrejningspunktet for Jesper Frost Rasmussen, der elsker det lokale liv med villa og vovsen Nemo.

ske tilpasninger. Og han var ikke helt enig i de beslutninger, der blev taget," erkender direktøren, men familieidyllen overlevede.

De tætte relationer i familien og det lille samfund har præget ham som barn.

"Vi var jo en helt almindelig kernefamilie – far, mor og to børn – og meget engageret i det frivillige foreningsliv. Jeg er opdraget i den ånd og har set, hvad det har givet af gode oplevelser."

Ingen ung udlængsel

Nærhed og tryghed fylder tydeligvis meget. Han kunne lige så vel have uddannet sig i en af de større byer. Men modsat mange andre unge fra små byer har han aldrig ønsket sig langt væk.

"Jeg havde i hvert fald ikke det der rejsegen som ung, hvor jeg skulle ud at opleve verden. Jeg er så kommet efter det sidenhen – især i min tid i Lego, hvor jeg var meget rundt i fjerne dele verden og siden hos Holger Christiansen. Så jeg har været ude efterfølgende og opleve mange andre kulturer og set Danmark udefra. Men det har aldrig været et mål for mig at skulle rejse verden rundt eller studere i Århus eller København," siger han.

Kunne du bo i en storby?

"Det kunne jeg sagtens. Sarah bor på Østerbro, og det pulserende liv i en storby er da også fascinerende. Men jeg har det nok bedst i nærheden af nogle åbne vidder og hvor der er noget fred og ro."

Der er noget ærkedansk hjemmefødsel over ham. Også i ferievalget: Samme campingplads gennem mange år i danskerparadi-

set/helvedet på 'Lidoen' ud for Venedig. Her er garanti for Dannebrog og statistisk stor chance/risiko for at møde en campingnabo hjemme fra vejen. Familien Frost har optjent anciennitet til en af pladsen bedste 'hjørnegrunde', så nu er det ovenikøbet samme pladsnummer år efter år...

Værsgo, så er alle fordomme om campister bekræftet – og afspejlet i det

Det lange, seje arbejde med realisering af Vester Nebel Multihus inspirerede til at gå ind i politik.

Fem flabede til Frost

Krydsforhør

Kan Sotrups stik-i-rend dreng overhovedet begå sig som borgmester?

"Øeh – hvis det er mig, der er stik-i-drengen, så kan han selvfølgelig det!"

Glæder du dig til at få lov at bestemme noget selv i politik – uden 'far'?

"Ja, det vil da være dejligt at kunne få lov til at sætte retningen ud fra et blankt stykke papir."

Skulle du ikke hellere se at få styr på alle de forkerte fakturaer til kunderne i din rodebutik hos Din Forsyning?

"Det er der fuldstændig styr på. Der har været lidt oprydningsarbejde fra nogle gamle IT-systemer, men det er for længst i normal drift."

Svar hurtigt: Hvad hedder dine børns skole?

"Den hedder... øeh – Auraskolen, afdeling Bryndum, ha-ha..."

Hvornår har du sidst været hønefuld?

"Det er tre uger siden, jeg var til ølsmagning, men sådan rigtig, hmm... Det var nok sidste sommer til Esbjerg Rock Festival. Der var langt hjem..."

"Når jeg møder op til byfesten og slæber en fustage øl ligesom alle de andre hjælpere, så er jeg bare én af dem på holdet"

da nogle gange nogle små stikpiller, men det har aldrig været for meget"

Har du også haft det godt med at stå i Sotrups skygge?

"For mig er det vigtigst at finde de rigtige løsninger fremfor, at det er mig, der står på piedestalen og får æren. Det er sådan, jeg arbejder både politisk og professionelt. Vi bøjer grenene mod hinanden i stedet for at stå fast på firkantede principper bare for princippernes skyld. Nogle kalder det den stille forandrer."

Er vi i virkeligheden mange, der undervurderer dig?

Fakta over følelser

"Det ved jeg ikke, om der er. Men folk skal jo først til at finde ud af nu, hvem jeg egentlig er. Jeg kan godt fornemme, at der bliver lagt meget mere mærke til, hvad jeg siger og gør nu end for et år siden."

Han og de øvrige ledere hos Din Forsyning fik for nyligt lavet personlighedstest. Og direktøren scorede lige midt på vejen på alle parametre. Ingen udsving. Ingen ture ud i hjørnerne.

"Jeg tager beslutninger på baggrund af fakta og ikke følelser – der er jeg måske lidt ingeniøragtig."

Johnny Søtrup har været hans chef både politisk og professionelt som næstformand for Din Forsyning. Den sidste titel skal man ikke lade sig narre af. Søtrup er sjældent næstformand af gavn – slet ikke i forsamlinger, hvor han også er hovedaktionær. Han har taget sin 'lærling' grundigt i skole de senere år, men er han også en mentor?

"Han har i hvert fald lukket mig ind i de politiske drøftelser i den her periode

i en grad, som han vist nok ikke har gjort ved nogen tidligere. Nu kender jeg jo ikke alle 24 år af hans regeringstid, men han har jo været beskyldt for at være lidt enerådige. Det er måske nogle gange nødvendigt for at kunne tage nogle beslutninger," lyder det fra lærlingen.

"Jeg har været lukket tæt ind i nogle af de drøftelser, der har foregået i den her periode. Det har måske dels været for at prøve mig lidt af. Men dels har det også givet mig en helt anden indsigt i, hvad det er for nogle dilemmaer og beslutningsprocesser, man står i som borgmester i Esbjerg Kommune."

Hvordan vil du beskrive dit forhold til ham?

"Det er ikke sådan, at vi ses privat, eller på den måde har et tæt forhold."

Men rent professionelt har vi et rigtig godt samarbejde og et nært, fortroligt forhold, som vi har haft gennem lang tid."

Kan du blive lige så hidsig som ham?

"Nej! Det kan jeg ikke. Jeg er rigtig god til at styre mit temperamanet. Jeg kan godt blive irriteret og sur og gal, men jeg er rigtig god til at håndtere det. Så der er jeg selvfølgelig en anden og måske mere rolig personlighed."

Bliver du Esbjergs næste borgmester?

"Det håber jeg da. Jeg vil i hvert fald gøre alt, hvad jeg kan for at forfølge det projekt. Jeg tror, det er det bedste for Esbjerg Kommune, at der fortsat er en Venstremand for bordenden."

Tekst og foto: Kurt Henriksen

selvironiske smil, da han fortæller om det.

Hvorfor er det fedt at være samme sted år efter år?

"Det er der jo mange, der spørger om – skal man ikke ud at opleve noget andet? Men for os er ferie dét at være sammen – ikke at skulle en hel masse og se en masse. Vi har en meget travl hverdag alle sammen, så når vi har ferie, behøver vi ikke at skulle en masse

ting og have kulturelle oplevelser."

Så det må godt være trygt?

"Ja, det er jo en del af det. Man ved hvor restauranten, stranden og baren er," lyder det med et grin.

Så er vi tilbage ved det med nærheden og tilbage i Vester Nebel.

"Jeg har altid været glad for at bo her, hvor alle kender alle. Men man kan vælge til og fra og være en

del af et fællesskab eller bare være sig selv, hvis det er dét, man har lyst til," forklarer han.

"I aften skal vi f.eks. til fællesspisning i forsamlingshuset med godt 100 mennesker, hvor frivillige laver mad. Det er et sammenhold, som har betydet noget i min opvækst, og det fornemmer jeg også, det gør for mine børn i dag."

Her er han bare Jesper

Hjemme i 'Newel' kan den adm. direktør og toppolitiker også få lov til at være sig selv.

Til bare at være Jesper. Ham der giver en hånd ligesom alle de andre, ham der hjælper som holdleder til drengenes fodbold og ham den meget aktive til byfesten.

Selvom han også er ham, der lægger stemmer til upopulære beslutninger i byrådet. Som f.eks. at lukke landsbyens skole i sin tid.

"Jeg synes faktisk, lokal-samfundet har været rigtig god til at håndtere situationen. Jeg er aldrig blevet konfronteret med ubehagelige ting fra mine naboer eller andre her i byen. Når jeg møder op til byfesten og slæber en fustage ligesom de andre, så er jeg bare én på holdet. Der kommer

